

JÚDÁS LEVELE

Júdás így kezdi levelét:

Júdás, Jézus Krisztus szolgálója, Jakabnak pedig testvére

A szolga görög megfelelője a dulosz, ami Jézus Krisztus rabszolgáját jelenti. Hozzáteszi azt is, hogy Jakab testvére, amely valószínűleg arra utal, hogy ő valóban Jakab vér szerinti testvére volt. Máté 13.-ik fejezetében Jézushoz hatalmas tömegek özönlöttek, és sokan kiakadtak ezen és azt kérdezték:

Hát nem az ács fia ez? Nem Máriának hívják-e az anyját, testvéreit meg Jakabnak, Józsefnek, Simonnak és Júdásnak?

Ennek alapján tehát Jakab testvére, és Jézus féltestvére lehetett Júdás.

Márk evangéliumában szintén Jézus testvéreként emlegetik Jakabot és Júdást is. A katolikus egyház agyszüleménye az a tévtanítás, hogy Mária mindvégig szűz maradt.

Azt is tudjuk a Bibliából, hogy Jézus testvérei nem hittek benne, és Jézus ezt mondta:

„Sehol sem vetik meg a prófétát, csak saját hazájában és a maga házában.”

Amikor egyszer Jézus Kapernaumban szolgált, és a tömeg hatalmas nyomása következtében majd 24 órán keresztül nem tudott pihenni, mert annyira lefoglalták az emberek szükségletei, Mária és a testvérei eljöttek, hogy kimentsék Őt a tömegeből.

Amikor Jézus feltámadt a halálból, akkor a testvérei is hívőkké lettek, és Jakab lett az egyház egyik vezetője. A másik Jakab, János testvére, nagyon hamar távozott az egyháztól, mert István után ő volt a második, aki mártírhálált halt Jézus követése miatt. Heródes elkezdte üldözni az egyházat, lefejeztette Jakabot, és amikor látta, hogy ez tetszik a zsidóknak, akkor Pétert is börtönbe vetette azzal a szándékkal, hogy másnap elővezetteti és kivégezteti. Azon az éjszakán viszont az angyal felköltötte álmából Pétert és kivezette a börtönből.

Tehát Jakab, Jézus testvére lett a korai egyház egyik vezetője és szóvivője. Amikor az Apcsel 15.-ik fejezetében felmerült, hogy a pogányok milyen viszonyba legyenek a törvénnyel, akkor Jakab volt az, aki az egyház végső döntését kijelentette. Ezt a határozatot küldték el az antiókiai pogány gyülekezetnek, amely Krisztusban való hitükben bátorította őket, és felmentette a mózesi törvényekkel szemben való kötelezettségek alól.

Júdás, Jézus Krisztus szolgálója, Jakabnak pedig testvére, köszöntését küldi az elhívottaknak, akiket az Atya Isten szeretett, és a Jézus Krisztus megtartott:

Amikor az Ószövetségben felépítették Isten sátrát, akkor elkészítették azokat az eszközöket is, amelyeket az Isten imádata során használtak: a kelyheket, az asztalokat, a tányérokat, és ugyanakkor felszentelték ezeket. Ez azt jelentette, hogy elkülönítették őket arra, hogy csak és kizárólag Isten dicsőítésekor használhassák ezeket. Tehát ezeket nem használhatták arra, hogy ha megszemjazztak, akkor pl. az egyik ilyen kehelyből igyanak.

Amikor tehát az életünket teljesen Istennek kötelezzük el, vagyis megszenteltté válunk, ez azt jelenti, hogy az életünket elkülönítettük Isten számára, és valójában nem használhatjuk saját céljainkra.

irgalom, békesség és szeretet adassék nektek bőségesen.

Szeretteim, miközben teljes igyekezettel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: küzdjete a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott.

Eredetileg Júdás csak az üdvösség témájáról szeretett volna írni a hívőknek, de amint leült megírni a levelet, a Szentlélek megváltoztatta a témát, és arra készítette őt, hogy bátorítsa a hívőket arra, hogy küzdjenek a számukra megadatott hitért. Ez egy nagyon érdekes példája annak, hogy a Szentlélek felülbíráta Júdás levelének eredeti szándékát, és megváltoztatta annak témáját.

Mert belopóztak közétek bizonyos emberek, akik régóta elő vannak jegyezve erre az ítéletre: istentelenek, akik a mi Istenünk kegyelmét kicsapongásra használják, és a mi egyedüli uralkodónkat és Urunkat, Jézus Krisztust megtagadják.

Ezek az emberek belopóztak az egyházba, és ez a mai időkben is így van. Sok olyan ember van az egyházban, akik a szolgálat leplét veszik fel magukra, de ugyanakkor megtagadják a mi Istenünket és az Úr Jézus Krisztust. Nagyon megdöbbsent, hogy egyes „tiszteletesnek” mondott emberek milyen nézeteket vallanak a napi és a lelki dolgok tekintetében. Megdöbbsentő, hogy egyházi vezetők feljelentik Reagen elnököt azért, hogy a Biblia évének nyilvánította ezt az évet, mert azt állítják, hogy ez nem alkotmányos dolog, ahelyett, hogy örvendenének ennek.

Ezek hasonlóak azokhoz, akik a korai egyházba is befurakodtak, hisz az egyház már az elejétől fogva ennek az átoknak volt kitéve. Ezek az emberek azt hitetik el magukról, hogy az Urat, Krisztust szolgálják, de valójában a Sátán magjaiként lettek elültetve azért, hogy aláássák az egyszerű emberek hitét.

A Sátán rájött, hogy nyílt harcban nem tudja elpusztítani az egyházat, és úgy döntött, hogy belülről fogja elpusztítani. Ezért csatlakozott az egyházhoz. A mai egyház legnagyobb fenyegetettsége nem kívülről jön, hanem a belső romlottságából fakad.

Ezek az emberek azt állítják, hogy mindegy miként élünk, mert Isten kegyelme mindent betakar, azt csinálhatunk amit akarunk, mert Isten úgysis megbocsájt.

A kegyelmet tehát saját érdekeikben, a kicsapongásaik elfedésére próbálják felhasználni. Péter is figyelmeztetett azokra akik kiforgatták Pál szavait, és Pál a Római levélben így írt róluk:

*De ahol megnövekedett a bűn, ott még bőségesebben kiáradt a kegyelem;...
Mit mondjunk tehát? Maradjunk a bűnben, hogy megnövekedjék a kegyelem?
Szó sincs róla!*

Itt azoknak beszél, akik azt állították, hogy az ő romlott életük Isten kegyelmét és szeretetét bizonyítja, mert az emberek azt láthatják, hogy még egy olyan romlott, kicsapongó személyt is szerethet Isten, mint ezek. Pál azt mondta ezekre, hogy elátkozásuk igaz alapon nyugszik.

Emlékeztetni akarlak pedig titeket arra, jóllehet minderről tudtok, hogy amikor az Úr a népet egykor kiszabadította Egyiptom földjéről, azokat, akik nem hittek, később elpusztította.

Érdekes, hogy milyen gyakran kell minket emlékeztetni olyan dolgokra, amiket már eddig is tudtunk. Péter azt írta egyik levelében, hogy annak ellenére, hogy tudom, hogy tudjátok ezeket, mégis ismét emlékeztetni szeretnék titeket, és azért írom le, hogy miután elmegyek ebből a földi sátramból, azután is folyamatos emlékeztető legyen ez a levél. Júdás is hasonlóképpen ír itt.

Isten kihozta Izrael gyerekeit az egyiptomi szolgaságból, és az volt a szándéka, hogy az Ábrahámnak megígért földre vigye őket. Ez egy olyan gazdag föld, amely a sajátjuk lehet, ahol saját házakat építhetnek, saját kertük lehet, és a saját munkájuk gyümölcseiből ehetnek majd. De amikor ők a pusztában elérték az új föld határára, Kádes Barneába, és a kémek elbátortalanító híreket hoztak a földön lakó óriásokról, akkor meghátráltak, és elvesztették a hitüket.

Többé nem hitték, hogy Isten állja a szavát és nekik adja a földet. Hitük hiánya, és az emiatti meghátrálás volt az akadálya annak, hogy elfogadják mindazt, amit Isten nekik szándékozott adni. Panaszkodni kezdtek Mózesnek, hogy „minek hozta ide őket, azért, hogy elveszenek a pusztában? Ha bemennek arra a földre, akkor mindnyájan meghalnak”, mondták neki. Végül Isten azt mondta: „Mózes, most már nem engedem meg, hogy belépjenek arra a földre, hanem a pusztában kell vándoroljanak 40 éven keresztül, amíg mindnyájan meghalnak, és a csak a gyerekeik fognak majd belépni az ígéret földjére.”

Isten szeretetének megnyilvánulásaként meg akarta őket áldani, ugyanakkor a szeretete által egy dicsőséges életet akar neked is adni, amely állandó kapcsolatot jelenthet Vele. Jézus azt mondta: „én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek”. Ezt a bővülő életet akarja Isten elérhetővé tenni számodra, de a hit hiánya meg fog ettől fosztani. Elképesztő, hogy a hit hiánya mennyire akadályozza Isten munkáját és az Ő áldásait.

Az Ószövetségben olvashatunk Jóramról, Szamária királyáról. Ben-Hadad, a szíriai hadsereg vezetője támadta Szamáriát, és a szírek elvágták az élelmiszer utánpótlás minden útját, ami a városba vezetett, körbevették a várost, és halálra éhezettették az embereket. Már majdnem sikerült teljesen kiéhezettetni őket, mert egy szamar fejcsontját 65 ezüstért árulták a városban, az emberek a saját gyerekeiket főzték meg és ették meg, annyira elkeseredettek és éhesek voltak.

Ekkor a király azt mondta, hogy mindez Illés hibájából történt és kiadta a parancsot, hogy fejezzék le a prófétát. Illés ott ült a házában a barátaival, és annyira tehetséges próféta volt, hogy mindig tudta, hogy mi történik a színtfalak mögött. Amikor Ben-Hadad a hadseregének vezetőivel titkos megbeszélést folytatott, Illés mindent tudott arról, és jelentette ezeket a királynak, és ezáltal a király minden támadási szándékot meg tudott hiusítani. Végül Ben-Hadad azt kérdezte a katonai vezetőitől, hogy ki az áruló közületek? Lehetetlen, hogy a király mindent előre tudjon anélkül, hogy valaki közületek ki ne szivárogtatná innen a híreket. A vezetők viszont azt mondták, hogy mindnyájan hűségesekek, de „van Izraelben egy olyan ember, aki még azt is meg tudja mondani, hogy te miről beszélgetsz a feleségeddel a hálószobában.”

Tehát ez az Illés ott ült a házában a barátaival, és azt mondta nekik: „Figyeljétek meg, hogy most mit tervez annak a gyilkosnak a fia. Elküldi ide hozzám az embereit, hogy lefejezzenek engem. Amikor kinyitja az ajtót a küldönce, akkor nyissátok ki hamar az ajtót, fogjátok le, kötözzétek meg, mert az ura is mögötte lesz.” Kopogtak az ajtón, az emberek elfogták a küldöncöt, és behúzták az ajtó mögé. Jött is utána Jóram király az egész vezető csapattal együtt és a király azt mondta Illésnek, hogy ő miatta szenved Izrael.

Illés így válaszolt: „Ébredj már fel, mert te vagy az aki a bajt hoztad ránk, te vezetted be a bálványimádást, te ferdítetted az emberek fejét idegen istenek felé! De holnapra Szamária kapujában egy hordó liszetet 100 forintért fognak árulni.” A király tanácsosa azt mondta: „Őrült ez az ember, mert ha maga Isten nyitná meg a mennyország ablakait, még akkor sem történhetne ez meg.” Nem hitte el Isten ígéretét. Illés azt válaszolta neki, hogy „te is meglátod majd, de nem fogsz enni belőle.”

Azon az éjszakán Isten a szíriaiakat arra készítette, hogy egy általuk egyiptomi hadsereg harci szekereinek tulajdonított zaj miatt elmeneküljenek a táborukból, hátrahagyva a teljes felszerelést és az összes élelmiszert. Reggel kinyitották a szamáriai kapukat, hogy az emberek, akik halálra éheztek, kimehessenek, és megszerezhessék a hátrahagyott javakat.

A király azt mondta a tanácsosának, hogy menjen le a kapuhoz és tartson rendet az emberek között, de az emberek olyan éhesek voltak, hogy halálra taposták a tanácsost. Meglátta tehát Isten gondoskodásának eredményét, de nem ehetett belőle – ez volt a hitetlenség ára.

Amikor Isten megtartja az ígétét, még akkor sem részesülhet belőle a hitetlen ember. És titeket is hitetlenségetek tarthat vissza Isten áldásaitól.

Izrael gyermekeinek hitetlenségéről olvashatunk a zsoltárokból is: *Sokszor kísértették az Istent, korlátozták Izrael Szentjét.*

A hitetlenségünk abból ered, hogy saját magunkra nézünk, ahelyett, hogy Istenre néznénk. A körülményeket, a helyzetet vizsgáljuk, és azt mondjuk, hogy ez nem lehetséges. Mindent kipróbáltam már, de ez lehetetlen – de mindez a hitetlenségem tanubizonysága. Számba vettem önmagam, az eszközeimet, a képességeimet, és a végkövetkeztetésem az, hogy mindezt lehetetlen megcsinálni. De a hit az Istenre való figyelésből ered! Ez elfordít minket a jelen helyzetétől.

Amikor Ábrahám 100 éves volt, és a felesége Sára 90 éves, *akkor Isten ígétét sem vonta kétségbe hitetlenül, sőt megerősödött a hitben dicsőséget adva Istennek, és teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.*

Júdás levelében Izrael gyermekeinek hitetlensége az első példa arra, hogy nem lehet Isten teljes áldását megkapni ha hitetlenek vagyunk.

Azokat az angyalokat is, akik nem becsülték meg a maguk fejedelemségét, hanem elhagyták saját lakóhelyüket, örökkévaló bilincsekben és sötétségben tartja fogva annak a nagy napnak az ítéletére.

A Biblia utal arra, hogy az angyalok talán egyharmada lázadt fel a Sátánnal az Isten uralma ellen. A Jelenések könyvében János látta a sárkányt, amelyet levetettek a mennyekből, és a farka segítségével a csillagok egyharmadát sodorta magával – az Írásokban a csillagokat gyakran használják az angyalokra való utaláskor.

Tudjuk, hogy sok olyan angyal van, amely nem tudta megtartani az eredeti lakhelyét. Ugyanakkor az özönvíz előtt az angyalok egy része együtt élt az emberekkel, ezért következett be az özönvíz a földön: *Abban az időben, amikor az istenfiak bementek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szültek nekik - sőt még azután is -, óriások éltek a földön.*

Az angyalok az Isten jelenlétében éltek, Isten szolgái, az Ő hírvivői és munkásai voltak. Ezek a dicsőséges, a megváltott embernél fejlettebb szintű teremtmények elhagyták saját lakóhelyüket, és most örökkévaló sötétségben várják a nagy nap ítéletét.

A harmadik példa:

Ugyanígy Sodoma és Gomora, meg a körülöttük levő városok, amelyek ezekhez hasonló módon paráználkodtak, és idegen test utáni kívánság hajtotta őket, például szolgálnak, amikor az örök tűz büntetését szenvedik.

Isten tüzet és kénköves esőt küldött Sodomára és Gomorára, és elpusztította ezeket a városokat. Pedig ezek a városok egy gyönyörű, vízzel bőségesen ellátott völgyben terültek el, trópusi időjárással, kitűnő földekkel, amelyek különösebb erőfeszítés nélkül ontották az élelmiszert magukból.

A primitív kultúrák kifejlődésének első lépéseként az ember képes volt annyi élelmiszert termelni, hogy életben tartsa önmagát. A fejlettség nélküli területeken az emberek ma is egész nap csak azért dolgoznak, hogy megtermeljék az ételüket – ez az alap.

Az ételtermelés képességének fejlődése során egy ember képes többet termelni, mint a saját szükséglete, és a mezőgazdasági termelési fölösleg az alapja minden társadalom fejlődésének.

Adott tehát az ember aki saját maga állítja elő az élelmet a maga és a családja számára, és ő maga kell a szerszámokat is előállítsa ehhez. De egy másik ember nagyon tehetséges például az ekék gyártásában, és elkezdi csak az ekékkel foglalkozni, mert mások több élelmet tudnak termelni, mint amennyi nekik és a családjuknak szükséges, és így az ekéért a fölösleges élelmiszert tudják adni cserében. Így kezdődik el társadalom fejlődése – a termelési fölösleg hatására.

A Jordán folyó völgyében, ahol Szodoma és Gomora terült el hatalmas fölöslegeket tudtak termelni, mivel a föld bőséges termést hozott, ezért nem kellett olyan sokat dolgozni azért, hogy a saját étkezési szükségleteiket betöltsék. Ezékiel könyvéből értesülünk arról is, hogy Szodomában bőséggel volt kenyér és sok szabadideje volt az embereknek. Ez a hely tehát egy természeti előnyt élvezett, ezáltal egy előnyös szociális helyzetet lehetett volna itt kialakítani. Ehelyett viszont az emberek arra használták a szabadidejüket, hogy a test kívánságainak hódoljanak: a homoszexualitás teljesen bevett szokás lett, és a szexuális perverzió mindennapos volt. Ezért aztán Isten elpusztította őket tűzzel és kénköves esővel.

De mindezek ellenére ezek az álmódosók is ugyanúgy beszennyezik a testüket, megvetik Isten felségét, és káromolják a mennyei hatalmasságokat.

Pedig még Mihály angyal sem mert káromló ítéletet kimondani, amikor az ördöggel vitatkozva küzdött Mózes testéért, hanem azt mondta: „Dorgáljon meg téged az Úr!”

Az Ótestamentumból tudjuk, hogy az Úr temette el Mózeset, és sohasem találták meg a testét. Valahol Moáb területén halt meg, miután betekintetett az Isten által ígért földre, de nem léphetett be oda. Valószínű, hogy az Úr Mihály arkangyalt küldte, hogy temesse el Mózeset, de ő útközben a Sátánnal találkozott,

és el kezdett vele vitatkozni Mózes teste fölött. Mihály az ördög ellen még egy káromló szót sem mondott direktben, csak azt, hogy „dorgáljon meg téged az Úr!”

Egy kissé aggódom azokért az emberekért, akik állandóan az ördögöt káromolják. Én személyesen soha sem akarok szembeszállni az ördöggel, mindig azt szeretném, ha az Úr lenne köztem és közte. Soha nem mondanám azt, hogy „megdorgállak téged, Sátán!” Ki vagyok én, hogy megdorgálhassam őt. „Ki vagy te – Jézust ismerem, Pált is ismerem, de ki vagy te?”

Még Mihály, az egyik leghatalmasabb mennybéli angyal sem mondott egyetlen káromló ítéletet sem a Sátánra – mindezt az Úrra bízta.

De ezek a tévtanítók káromolták az egyház vezetőit, és az apostolokat. Hányszor és hányszor próbálták Pál mondanivalóját is kifacsarni – ő nem is valódi apostol, mondták, csak egy köpönyegforgató. Pedig Pál Isten kiválasztottja volt egy hatalmas munkára, de a tévtanítók saját magukat úgy akarták felemelni, hogy az Isten által használt embereket káromolták.

Ma is ez az emberek kedvenc szórakozása: például Billy Grahamben is hibát keresnek, és azt gondolják, hogy ha megtalálták, akkor elmondhatják, hogy ők is egyszerűen vannak vele. Saját magukat úgy próbálják felemelni, hogy másokat nyomnak le folyamatosan. Valaki egyszer azt mondta, hogy „Ha izszappal dobálózol, soha nem jutsz szilárd talajra.” Mégis sok embernek ez az életfilozófiája.

Ezek viszont káromolnak mindent, azt is, amit nem ismernek;

Őrületes dolog ez, de mégis annyira igaz. Sokan káromolják Isten munkáját, amelyet a mi gyülekezetünkben végez, de fogalmuk sincs arról, hogy miről beszélnek. Soha nem voltak itt, nem látták, nem tapasztalták meg.

Főleg a hippie időkben sokszor megjelentek már újságokban, magazinokban cikkek arról, hogy mi történhet itt a Calvary Chapel-ben.

Egy nagy hatalommal bíró ember azt mondta egyszer, hogy „voltam már ott, és láttam, hogy a fiatalok meztelenül másznak fel a fákra, hogy ott olvassák a Bibliájukat”. De az ilyen emberek olyan dolgokról beszélnek örültségeket, amelyekről halvány fogalmuk sincs, és nem terhelik magukat azzal, hogy utána járjanak a dolgoknak.

amit pedig oktan állatok módjára ösztönösen ismernek, abba belepusztulnak.

Még az ösztönükbe táplált dolgokat is romlottá teszik.

Jaj nekik, mert Kain útján indultak el, pénzért Bálám tévelygésére adták a fejüket, és Kóré lázadása szerint vesznek el.

Mikor Koré Mózeshez ment, azt mondta neki, hogy túl sokat képzél magáról, hogy a testvérét nevezte ki főpaprak, és a lévitáknak is ugyanannyi joguk van, mint Áronnak. Koré elveszett, amikor megnyílt a föld, és elnyelte őt követőivel együtt.

Ezek szennyfoltok szeretetvendégségeiteken, akik szemérmetlenül veletek lakmároznak és hizlalják magukat. Olyanok, mint a szél sodorta, víz nélkül való fellegek, mint az ősz végi gyümölcstelen fák, amelyek gyökerestül kiszakítva kétszer hálnak meg;

Azon a földön az esőt mindig tárt karokkal várták, mert a föld nagyrésze sivatag. A felhők kialakulás idején az emberek már előre örvendtek, hogy végre eső lesz! A felhő az eső ígérete volt, de ezek az emberek víz nélküli fellegekhez hasonlítanak, mert csak ígérgettek minden jót, de az eső csak nem jött el, a szél elsodorta a felhőket.

A gyümölcstelen fák is csak a gyümölcs ígérteét hordozzák. Van egy barackfánk az udvarunkon, és már sokszor megfogadtam, hogy kivágom, mert tavasszal gyönyörű virágokkal van teli, és még kis barackok is formálódnak rajta, de végül mindig leesnek, anélkül, hogy kifejlődött gyümölcsöt hoznának. Megmondtam a fának, hogy ha legalább egy barackot terem, akkor megengedem, hogy éljen. De ez a fa is mindig csak ígérget, de soha nem terem.

mint a tenger megvadult hullámai, amelyek saját szégyenüket tajtékozzák, bolygócsillagok, akikre az örök sötétség homálya vár.

A gyehena a Sátán és követőinek örökkévaló háza lesz. Jézus azt mondta a gyehenáról, hogy az egy külső sötétség.

A tudósok olyan galaxisokat is felfedeztek, amelyek a Földtől kb. 12 milliárd fényévnnyire vannak. Jelenlegi tudásuk szerint ez a világegyetem végső határa. Egy hatalmas új csillagvizsgálót állítottak fel Hawaii szigetén, és abban reménykednek, hogy olyan csillagrendszerek fényét tudják befogni, amelyeknek fénye még el sem ért a Földre.

Mi van, ha a legtávolabbi galaxison túl utazol mondjuk 100 millió fényévnny távolságra? Mert számomra a tér végtelennek tűnik, és nem tudom elképzelni, hogy valahol van egy hatalmas felirat, hogy EZ A VILÁGEGYETEM VÉGE. Ott a galaxisokon túl a teljes sötétség uralkodik.

Voltatok-e már teljes sötétségben? Ha barlangokban jártok és lekapcsolják a lámpákat, akkor olyan sötét lesz, hogy szinte érzékelné lehet a sötétséget. Hihetetlen érzés ez! Ilyet nagyon ritkán tapasztal az ember.

Nos a galaxisokon túl is teljes a sötétség, és ez egy tökéletes hely arra, hogy Isten oda helyezze azokat, akik utálják a fényt. Jézus azt mondta, hogy „ők nem akarnak a fényre jönni, mert megvetik azt”.

*Ezekről is prófétált Énók, aki Ádámtól számítva a hetedik volt, amikor így szólt:
„Íme, eljött az Úr szent seregeivel,*

Ez az Énok prófécia Énok könyvében található meg, amely egy apogrifa. Ez azt jelenti, hogy a könyv szerzője megkérdőjelezett, és ezért nem fogadták el kanonikus írásnak, így nem került a Biblia könyvei közé. Kételyek vannak az eredetiségével vagy az ihletettségével kapcsolatban.

Minden bizonnyal Júdás ismerte valahonnan Énok ezen kijelentését, de érdekes, hogy Énok könyve csak a második században kerül nyilvánosságra. Bárki is írta Énok könyvét, tudhatta, hogy Júdás utalt erre a kijelentésre a levelében, és beleírta ezt Énok könyvébe, hogy úgy tűnjön, hogy a könyv eredeti. Mivel csak a második században jelent meg, ezért a héber írástudók nem tudták ezt görögre fordítani.

Ismerjük Énok történetét, aki egy próféta volt, és Istennel járt egészen addig, míg Isten magával ragdta és a Zsidókhoz írt levélben ezt olvashatjuk róla: *Hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mivel elragadta őt az Isten. Elragadtatása előtt azonban bizonyosságot nyert arról, hogy Isten szemében kedves.*

Hit nélkül pedig senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy ő van; és megjutalmazza azokat, akik őt keresik.

Énok mondta, hogy el fog jönni az Úr szent seregeivel. Amikor Jézus eljön, akkor mi is vele fogunk jönni, *Mikor Krisztus, a mi életünk megjelenik, akkor vele együtt ti is megjelentek dicsőségben.*

A Jelenések könyvének 19.-ik fejezetében Jézus felnyergeli a fehér lovat, hogy visszajöjjön a Földre, és a vele levő seregek is fehér lovakon fognak lovagolni: ez az egyház, amely Krisztussal fog visszatérni hatalommal és dicsőséggel, hogy visszaállítsa Isten királyságát a földön.

*„Íme, eljött az Úr szent seregeivel,
hogy ítéletet tartson mindenek felett*

Ézsaiás prófeciája Jézus visszatéréséről, amelyet maga Jézus is felolvasott a názáreti zsinagógában, úgy végződik, hogy az Úr ítéletet tart, de Jézus ezt a részt már nem olvasta fel. Összetekerte Ézsaiás papírtekercsét még mielőtt ehhez a részhez ért volna, mert az első eljövetele nem foglalta magába az ítélethozást – ez majd a másodikra marad.

Máté evangéliumának 24. és 25. fejezetében a második eljövételéről beszél, és azt mondja, hogy *összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.*

*„Íme, eljött az Úr szent seregeivel,
hogy ítéletet tartson mindenek felett, és megbüntessen minden istentelent
minden istentelenségért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden káromló
szóért, amelyet istentelen bűnösökként ellene szóltak.”
Ezek zúgolódók, sorsuk ellen lázadók, vágyaik útján járnak, fölényesen jártatják
a szájukat, és haszonlesésből embereket dicsőítenek.*

Ezek a tipikus politikus fajták.

*Ti azonban, szeretteim, emlékezzetek meg azokról a beszédekről, amelyeket a
mi Urunk Jézus Krisztus apostolai előre megmondtak.
Azt mondták ugyanis, hogy az utolsó időkben csúfolódók támadnak, akik
istentelen dolgokra irányuló szenvedélyeik szerint élnek.*

Valószínű, hogy ez a Péter levelére való utalás lehet, ahol Péter ezt írta:
*az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik
saját kívánságaik szerint élnek,
és ezt kérdezzétek: „Hol van az ő eljövételének ígérete?”*

*Ezek szakadásokat támasztanak, testi emberek, akikben nincsen Szentlélek.
Ti azonban, szeretteim, épüljétek szentséges hitetekben,*

A hitünk folyamatosan kell növekedjen: minél hosszabb ideig jársz az Úrral,
annál erősebb kell legyen a hited: *A hit hallásból van, a hallás pedig a Krisztus
beszéde által.*

A gyülekezetbe járás egyik előnye az, hogy növekszik a hitetek, mert Istenről
tanulunk az Ő Igéjéből. Pusztán az Ige olvasása és hallása erősíti a hiteteket,
mert egyre többet fogtok megérteni Istenről, és minél többet értetek meg vele
kapcsolatban, annál jobban megtanultok hinni benne.

imádkozzatok a Szentlélek által,

Kérjétek a Szentlelket, hogy irányítsa az imáitokat.

tartsátok meg magatokat Isten szeretetében,

Tudjátok, Isten nagyon szeret titeket, és ezért meg akar áldani titeket: az Ő
jóságát akarja kiárasztani a ti életekbe. De megtörténhet, hogy ti magatok
kikerültök Isten áldása alól, akárcsak Izrael gyermekei. Ők a hitetlenségük miatt
nem léphettek be Isten ígéretének áldásába, és veletek is megtörténhet ez.

Ugyanúgy, mint az angyalok, akik nem maradtak meg eredeti lakóhelyükön,
hanem büszkeségben fellázzadtak Isten ellen, ugyanúgy ti is büszkeségetek és
lázasaitok miatt kizárhatjátok saját magatokat Isten áldásaiból. Ez esetben
Isten nem fogja megtenni mindazt, amit a szeretete miatt meg óhajtott tenni
értetek. Akárcsak Szodoma és Gomora lakói, akik bőséges idejüket a saját

kívánságaik kielégítésére pocskolták, ugyanúgy ti is ebben a sok szabadidővel megáldott korban eltévedhettek a testi kívánságok kielégítésének bőségei között.

Ha az időtöket erre használjátok, akkor kivonhatjátok magatokat Isten szeretetének és áldásának hatásköréből. Nem azt jelenti, hogy Isten azt mondaná neked, hogy „Többé már nem szeretlek”, de sajnálkozni fog azon, hogy nem teheti meg veled azt, ami az eredeti szándéka volt, mert az életed nincs összhangban vele. Isten nem tud megáldani téged, ha megengeded, mint Káin, hogy a megvetés költözzön a szívedbe, vagy mint Bálám, aki megengedte, hogy a kapzsiság töltse el a szívét, vagy mint Koré, aki engedett a féltékenységnek.

várván a mi Urunk Jézus Krisztusnak irgalmát az örök életre.

Arra várunk, hogy az Úr bármely pillanatban eljöhet, várjuk az Ő dicsőséges eljövételét, és abban a hiszemben élünk, hogy ez akár ma este is megtörténhet, és mindazok a dolgok, amelyeket az anyagi világban építettünk el fognak égni. Az egyetlen érték, ami megmarad: a lelki dolgok. A teljes anyagi nyereségünk eltűnik majd, és sokan, akik most nagyon gazdagnak tudjátok magatokat, akkorra majd lelki koldusokká váltok. Néhány évig gazdagok vagytok, de koldusok lesztek az örökkévalóság idejére. Persze, ott lesztek a királyságban, de éppen csak. A Biblia azt mondja, hogy azért imádkozzunk, hogy bőségben érkezzünk meg Isten királyságába.

Azt mondod, hogy nem a cselekedetek által üdvözülünk? Igazad van. Az ajándékért nem lehet megdolgozni, és a megváltás ajándék. Viszont a cselekedeteink alapján ítéltetünk majd meg, és ezek alapján kapjuk meg majd a helyünket, rangunkat az örökkévalóságban.

Évekkel ezelőtt itt a gyülekezetben találkoztam egy fickóval aki azt mondta, hogy „Chuck, szeretném, ha egy új autód lenne.” Nevettem rajta, és azt válaszoltam, hogy én nem szoktam új autókat vásárolni, mert túl nagy a leértékelődése, ezért hagyom, hogy másoknak legyen ekkora vesztesége. Azt válaszolta „Van nekem egy autókereskedésem, és szeretném, ha kiválasztanál egy új autót, amelyiket csak akarod, és a leértékelődést levonom az árából.”

Elmentem a kereskedésbe és kiválasztottam a kedvenc autót a katalógusból, minden extrával, a kedvenc színemben. Elküldték a rendelést a detroiti gyárba, legyártották, és elmentem átvenni az autót. Odaadtam a kereskedőnek a régi autót, és az új autóval elhajtottam a kereskedésből. Életemben először volt új autóm, és az új autó jellegzetes szaga is az enyém volt. Amint elindultam onnan, tudtam, hogy mindenki engem figyel, bámulja az autót, utánam fordul és nézi, hogy milyen gyönyörű. Egész úton egyfolytában az Urat dicsőítettem.

A feleségem azt kérte, hogy útban hazafelé ugorjak be egy kis tejért. Bementem a boltba, és a bevásárló kocsit tologatva is folyamatosan dicsértem az Urat, mert tudtam, hogy amikor kimegyek a parkolóba, akkor mindenki az én autómra

bámul, és nagyon el voltam telve ettől az érzéstől. Aztán kijöttem a boltból, rápillantottam a kocsimra és nem hittem a szememnek. Valami érzéketlen, béna alak figyelmetlenül nyitotta ki a saját kocsjának ajtaját és a vezető oldali ajtómat összekarcolta. És még haza sem értem!

Olyan mérges voltam, hogy elkezdtem keresni, hogy vajon ki lehetett: minden autó ajtaját vizsgálgattam, mint egy detektív, hogy hátha megtalálom a festéknyomot. De nem találtam. Egész hazáig nyomorultúl éreztem magam, szidtam az embereket, a romlott világot, utáltam mindenkit! Örülhettek, hogy nem vagyok Isten, mert akkor a fél világot azonnal a pokolba küldtem volna.

Bevittem a vásárolt dolgokat a házba. A fiam ott volt nálunk, és rögtön megkérdezte, hogy „Apa, megvan az új autód?” Mondom, igen. „Hadd lássam”. Hát hogyne, válaszoltam. Kiment, elkezdte az autót próbálgatni, a gombokat nyomogatta, és egyszer csak, amint hátrább állva nézi az autót azt kérdezi: „Nicsak, mi ez itt?” Mire én: „El tudod képzelni, hogy amíg a boltban vásároltam addig egy rohadt idióta gazember.... és ismét nekifogtam a szitkozódásnak. De a fiam félbeszakított: „Apa, úgyis minden el fog égni.” „Köszönöm, fiam – válaszoltam – szükségem volt erre.” Teljesen elvesztettem a perspektívámat, az új autó fényessége, a luxus elvakított, és elfelejtettem a lényegét.

Az is igaz, hogy hallottam, amint az Úr szól hozzám amikor útban voltam hazafelé, hogy hol van az az öröm, a dicsőség és az áldás, amiről néhány perccel korábban áradoztál? Mind eltűnt egy kis karcolás miatt!

Amint az Úr visszajövetelére figyelünk megmarad a megfelelő perspektívánk: az anyagi világ teljesen el fog égni.
És ennek fényében milyen emberek kell legyünk? Lelkiek!

*Könyörüljetez azokon, akik kételkednek,
mentsétek meg őket kiragadva a tűzből. Másokon is könyörüljetez, de félelemmel, utálva még a ruhát is, amelyet testük beszennyezett.*

Nem lehet mindenkinek egyformán tenni tanubizonytságot. A minta bizonytságtétel nem igazán jó, mert az emberek különbözőek. Egyeseket halálra kell ijeszteni, másokat szeretettel, ismét másokat pedig együtérzéssel kell kezelni, de vannak olyanok is, akiket félelemmel kell döntésre készíteni. Húzzátok ki őket a tűzből, de utáljátok a beszennyezett ruhájukat.

A levél zárása egy gyönyörű áldás

Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel:

Feddhetlenül fog bemutatni titeket az Úr, mert nincs ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban lakoznak. Jézus magára vette a világ bűneit.

Minden egyes eddig elkövetett és ezután elkövetendő bűnödet magára vette Ő, és ezekért halt meg. Mindegyiket az Ő vére takarja. De mi nem élhetünk vissza Isten irgalmával, mert aki romlottságot cselekszik nem ismeri az Istent. És köszönet Istennek azokért akik hisznek és bíznak Jézus Krisztusban: mert megbotolhatunk, eleshetünk, de Ő feddhetlenként fog minket az Atya Isten elé állítani.

az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen.

Amikor a Bárány elveszi a tekercset a trónuson ülő jobb kezéből, akkor az angyalok kiáltják, hogy „méltó a Bárány, hogy uralkodjon dicsőségben, erőben és hatalomban örökkön örökké.”

Legyetek az ige cselekvői, ne csak hallgatók, akik saját magukat csapják be. Cselekedjétek a hallottakat, amely az igazságban való járás.

És az igazság az, hogy szeretnünk kell egymást.

Isten szeretete lakozzék a szívetekben a hitetek által, járjatok és növekedjétek szeretetben és az Isten irántatok mutatott szeretetének megértésében, hogy Isten meg tudjon áldani úgy, ahogy ezt az Ő szeretetében meg akarja tenni.